

La universitat de València es normalitza

Més de 250 professors, 300 funcionaris d'administració i serveis i més de 700 alumnes de primer curs de les diferents facultats i escoles, s'han pre-inscrit per als cursos de reciclatge que la Universitat de València inicia el dia 14 de gener. Aquests cursos formen part de les iniciatives que l'equip rectoral que encapçala Ramon Lapiedra ha mamprés de cara a la normalització lingüística.

Isabel Morant, vice-rectora d'extensió universitària, ha explicat a EL TEMPS que el programa concret de l'equip per al període constituent que viu la universitat preveia la contractació de traductors-correctors per a l'elaboració de la documentació bu-

Domènec ROS

rocràtica en català, la realització de cursos de reciclatge per al Personal d'Administració i Serveis (PAS), els alumnes i els professors, i la progressiva implantació de la llengua del país en la docència de qualsevol matèria. Els dos primers objectius s'han plasmat, de moment, en la contractació recent de 7 correctors-traductors, (i en la demanda per la Junta de Govern de les places necessàries de funcionaris que cobresquen aquesta tasca), i en l'inici d'aquests 30 cursos de reciclatge.

La resposta dels universitaris a aquests cursos ha ultrapassat les possibilitats materials, sobretot de professorat, i s'ha hagut de limitar la matrícula als alumnes de primer curs. El finançament correrà a càrrec de la Conselleria de

La normalització lingüística a les aules, un dels objectius de la renovació universitària

Cultura de la Generalitat valenciana, a través de la Direcció General d'Universitats, que encapçala Joan Romero. Com a dada significativa de la receptivitat del col·lectiu universitari a la normalització, hem de destacar que la pràctica totalitat del PAS dels Serveis Centrals de la Universitat, en la seu del rectorat al carrer de la Nau, s'hi ha pre-inscrit.

Es tracta només d'un primer pas en un camí que el Bloc Progressista, majoritari en la Universitat de València, i l'equip rectoral en especial aspiren a apro-

fundir en el futur, després de l'aprovació dels nous estatuts de la Universitat, l'avantprojecte dels quals es troba en procés de discussió i preveu un Servei de Normalització Lingüística que ha estat ben acollit per quasi tots els sectors.

Garantir que la documentació oficial de les facultats i escoles es realitze en català, fer possible que alumnes i professors puguin seguir la docència en aquesta llengua i començar a elaborar material didàctic i científic que ho faça possible, són els objectius a curt i mitjà termini.

L'home al zoo

Un servidor, entre altres moltes ignoràncies que confessa, és un perfecte indocumentat en matèria de teatres i de parcs zoològics. Deu ser per això que no havia sentit mai parlar del senyor Albert Vidal, de professió mim o mimador, entre els excel·lents joglars, tricicles i altres comedians que aquest país produeix i més o menys exporta.

El cas és que ara ja sé qui és Albert Vidal: és un senyor que ha tingut un èxit notable (valorat en 10.000 \$ sobrevaluats, d'aquests que corren ara), al Metrozoo de Miami, Florida, USA. Parc on durant tres dies ha ocupat una gàbia o espai reservat a la subespècie coneguda com a *Homo Urbanus* en la taxonomia dels mamífers superiors. Animal que

s'alça del llit en pijama i amb mala cara, es desensonya, fa estranyes flexions, s'afaita els pèls de la cara, es refrega les dents amb un raspall, es vesteix amb complicades combinacions i estrats de robes, camina sense massa objecte visible, s'asseu, mira imatges mòbils en un aparell quadrat, llegeix la publicitat de les revistes il·lustrades, i altres detallats hàbits exòtics.

Tot això, davant d'una contínua concurrència d'espectadors encu-

riosits per l'espectacle. Autoritzats a estrényer la mà de l'espècimen (mut, evidentment), a tocar-li la roba i a oferir-li caramels i pop-corn. «La gent mira igual que miraria un camell o qualsevol altra espècie del zoo», que digué Vidal, sense donar massa importància al seu èxit. Exactament: com un camell o qualsevol altra espècie.

No deu haver-hi cosa més fascinant (literalment: cosa que deixa la gent embadalida) que fer d'espill en perspectiva. Que és on voldriem arribar, per exemple, els escriptors, i ben pocs hi arriben. Com l'Albert Vidal: que cadascú es contemple, a través de l'artista, com l'animal de curiosos costums que és, entre els altres animals. És a dir, en el seu lloc veritable.

Joan F. Mira

El punt de Mira